

ผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทที่มีต่อความสามารถในการ
อ่าน และเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*

The Effects of Learning Management Using the Explicit Teaching
Method on Spelling Through Reading and Writing Abilities of
Grade 2 Elementary School Students

ฟ้าอรุณ แก้วชาวนา และเด่นดาว ชลวิทย์

Faaroon Keawchawna and Dendow Chollawit

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ประเทศไทย

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: faaroon263812@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ เอ็กซ์พลิซิท 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง (Experimental Designs) โดยใช้การทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One Group Pretest - Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/EP ปีการศึกษา 2567 จำนวน 31 คน โรงเรียนวัดลานบุญ สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent sample t-test)

*ได้รับบทความ: 4 เมษายน 2568; แก้ไขบทความ: 25 สิงหาคม 2568; ตอปรับตีพิมพ์: 27 สิงหาคม 2568

Received: April 4, 2025; Revised: August 25, 2025; Accepted: August 27, 2025

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซพลีซิทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซพลีซิทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ; วิธีสอนแบบเอ็กซพลีซิท

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare spelling through reading ability of grade 2 elementary school students of pretest and posttest by using the explicit teaching method on spelling 2) to compare spelling through writing ability of grade 2 elementary school students of pretest and posttest by using the explicit teaching method on spelling. This research was Experimental Designs by using The One Group Pretest - Posttest Design. The sample group was 31 students of grade 2/EP at elementary Watlanboon school, Khet Ladkrabang, Bangkok, academic year 2024. This research used simple random sampling. The research instruments used 6 plans of learning activities by using the explicit teaching method, 30 items of the measurement of reading abilities on spelling, and 30 items of the measurement of writing abilities on spelling. The data were analyzed by using mean scores ($\bar{X}$) standard deviation (S.D.) and dependent sample t-test.

The research results found that:

1. The spelling through reading ability of grade 2 elementary school students who got learning activities by using the explicit teaching method in the posttest was higher than in the pretest with a significant statistical level at .01.
2. The spelling through writing ability of grade 2 elementary school students who got learning activities by using the explicit teaching method in the posttest was higher than in the pretest with a significant statistical level at .01.

Keywords: Spelling Through Reading and Writing Abilities; Explicit Teaching Method

1. บทนำ

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการใช้ติดต่อสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการอ่าน จึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายได้ถูกต้อง ดังที่ นิศานาจ โสภภาพ (2563) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อมนุษย์อย่างยิ่งโดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีหนังสือให้เลือกอ่านได้มากมาย ซึ่งต้องฝึกการอ่านอย่างสม่ำเสมอจนเข้าใจวิเคราะห์และเกิดความคิดจากการอ่านซึ่งส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้ความคิคมองโลกที่กว้างไกลเป็นส่วนช่วยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

การอ่านมีหลายประเภท สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ควรเน้นการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการอ่านสะกดคำ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ระบุว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องสามารถอ่านออกเสียงคำ สะกดคำ ข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐานเพิ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและ ไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ เป็นต้น ดังที่ทวีศักดิ์ อุ่นจิตติกุล (2558, หน้า 7) ได้กล่าวว่าการอ่านสะกดคำมีความสำคัญสำหรับการเริ่มอ่าน ครูจะต้องเริ่มสอนสะกดคำให้นักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์ก่อน เพราะหากนักเรียนขาดหลักเกณฑ์การประสมคำจะไม่สามารถอ่านเป็นคำได้ การอ่านสะกดคำ เป็นพื้นฐานของการอ่านและเขียนหนังสือ นักเรียนจะต้องสะกดคำให้ถูกต้องจึงจะสามารถอ่านและเขียนเป็นคำและเป็นประโยคเพื่อสื่อสารได้ หากนักเรียนเกิดความสับสนจะทำให้อ่านหนังสือไม่ได้และเขียนหนังสือไม่ถูกต้อง

จากข้อมูลผลการประเมินการอ่านประจำเดือนในฐานข้อมูล Bangkok of Education Management Information System (Bemis) กรุงเทพมหานครของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตลอดปีการศึกษา 2566 ในแต่ละเดือนพบว่ามึนักเรียนที่ทดสอบการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 20-30 ของทุกเดือนจากนักเรียนจำนวน 165 คน จากจำนวนดังกล่าวทำให้ครูผู้สอนควรตระหนักว่านักเรียนจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขการอ่านเร่งด่วน เนื่องจากการฝึกอ่านสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะนำไปสู่การอ่านออกเสียง อ่านประโยค อ่านเรื่องราว ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ และส่งผลกระทบต่อ การเรียนปีการศึกษาต่อไป คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพราะปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียนมีสาเหตุมาจากการจำพยัญชนะและสระไม่ได้ แจกถูกสะกดคำไม่ได้ ประสมคำไม่ได้ ผันวรรณยุกต์ไม่ได้ ไม่รู้จักมาตราตัวสะกด ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์และวิธีการอ่านสะกดคำ ขาดการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ (ศิริรัตน์ เกิดแก้ว, 2553) ด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานไม่ถูกต้อง ฉะนั้นครูควรเริ่มต้นการสอนโดยเริ่มจากการฝึกอ่านสะกดคำที่เป็นพื้นฐานของการอ่าน เพื่อนำไปสู่การอ่านออกเสียง และการอ่านรู้เรื่องในขั้นต่อไปได้

การเขียนเป็นอีกทักษะที่สำคัญควบคู่ไปกับการอ่านดังที่ นางสาวณัฏฐา (2564) ให้ข้อมูลว่างานศึกษาวิจัยจากมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์พบว่า การให้เด็กได้เขียนอักษรด้วยลายมือ ถือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการเรียนรู้การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพโดย การเขียนด้วยมือมีส่วนช่วยให้เด็กจดจำคำศัพท์ วิธีการสะกดคำ การออกเสียง ความหมายของคำ และความเข้าใจในคำศัพท์และรูปประโยคมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเด็กจึงสามารถเรียนรู้ทักษะการอ่านได้รวดเร็วขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การเขียนสะกดคำจึงเป็นพื้นฐานที่จำเป็นทางการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักเขียนสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนร้อยเรียงเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถสื่อสารความคิดของตนเองได้ ไม่เข้าใจเรื่องราว โดยครูต้องหากิจกรรมในการเรียนการสอนให้นักเรียนจดจำคำ ในการเขียนสะกดคำได้อย่างแม่นยำและมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด และเขียนสะกดคำให้ต้องถูกต้องตามหลักภาษา (อัจฉรา ชีวพันธ์, 2557)

จึงกล่าวได้ว่า การอ่านและการเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่จำเป็นที่ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ดังที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2561) กล่าวว่า การอ่านและการเขียนไม่ใช่ทักษะที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ต้องเรียนและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะอ่านคล่องและเขียนคล่อง และมีนิสัยรักการอ่านและการเขียน ครูควรกำหนดวิธีการที่เป็นรูปธรรม โดยสร้างบรรยากาศปลูกฝัง จัดกิจกรรมที่หลากหลายจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียน หารูปแบบการเรียนรู้ เทคนิค วิธีการ สื่อ อุปกรณ์ นวัตกรรมที่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ ครูควรฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไปพร้อมกัน เพราะการอ่านสะกดคำจะช่วยให้นักเรียนประสมการอ่านได้ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองและทำให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง (วัชร ไชยบุตร, 2558)

จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนและครูเป็นส่วนสำคัญที่จะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยจึงศึกษาหาข้อมูลกระบวนการเรียน การสอนจากแหล่งข้อมูลต่างๆ พบว่าวิธีการสอนแบบ เอ็กซ์พลลิซิท เป็นกระบวนการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจนในแต่ละขั้น กำหนดถึงพฤติกรรมของครูและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนว่า ต้องทำอะไรเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีเป้าหมายของการเรียนการสอน เน้นการทบทวนประจำวัน ประจำสัปดาห์และประจำเดือน มีการตรวจสอบการบ้าน และมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้สั้นๆ เข้าใจง่ายได้คำตอบ ที่ถูกต้องรวดเร็วและแน่นอน อีกทั้งวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของกายเอท์ที่ได้เสนอระบบการสอน 9 ขั้นและหลักการจัดการเรียนการสอนทางตรง (ทิตนา เขมมณี, 2566) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีความเหมาะสมในการนำมาใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนประจำวัน ขั้นที่ 2 นำเสนอเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติโดยครูแนะนำ ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไข ขั้นที่ 5 ฝึกปฏิบัติโดยอิสระขั้นที่ 6 สรุปและทบทวน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท พัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพราะความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ และต้องเข้าใจ ถึงหลักเกณฑ์ รวมทั้งต้องรู้จักสังเกตและจดจำวิธีการสะกดคำให้ถูกต้อง เนื่องจากการสะกดคำเป็นเครื่องมือของการสอนคำใหม่ นักเรียนจึงต้องสังเกตรูปและเสียงของคำ และมีการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ตลอดจนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบถึงความสามารถที่ตนมีอยู่และระดับความสามารถที่นักเรียนจะพัฒนาต่อไปได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง (Experimental Design) โดยใช้แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบ ก่อนและหลังเรียน (The One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558, หน้า 144) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดำเนินการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 1) ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 165 คน 2X กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/EP โรงเรียนวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

2. ตัวแปร ตัวแปรต้น วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท และตัวแปรตาม 1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำ 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน

แบบ เอ็กซ์พลีซิฟ ได้แก่ ขั้นที่ 1 การทบทวนประจำวัน ขั้นที่ 2 นำเสนอเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติ โดยครูแนะนำ ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไข ขั้นที่ 5 ฝึกปฏิบัติโดยอิสระ ขั้นที่ 6 สรุปและทบทวน โดยมีโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบบเอ็กซ์พลีซิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหาที่เรียน	เวลา (ชั่วโมง)
1. มาตรา กง และมาตรา กม	อ่านและเขียนสะกดคำมาตรา กง กม	2
2. มาตรา เกย และมาตรา เกอว	อ่านและเขียนสะกดคำมาตรา เกย เกอว	2
3. มาตรา กก	อ่านและเขียนสะกดคำมาตรา กก	2
4. มาตรา กน	อ่านและเขียนสะกดคำมาตรา กน	2
5. มาตรา กบ	อ่านและเขียนสะกดคำมาตรา กบ	2
6. มาตรา กด	อ่านและเขียนสะกดคำมาตรา กด	2
รวม		12

เมื่อผู้วิจัยออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้นี้ส่งต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์การประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) ผลการประเมินภาพรวมแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิฟมีคุณภาพในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.68 จึงถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถใช้ได้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิฟชุดเดียวกันที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการเรียนรู้ และนิยมเชิงปฏิบัติการประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ฉบับ ดังนี้ 1) แบบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ 2) แบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ มี 2 ตอน ได้แก่ตอนที่ 1 เขียนคำจากคำอ่านจำนวน 15 ข้อ และตอนที่ 2 เขียนสะกดคำ จำนวน 15 ข้อโดยใช้ตารางกำหนดคุณลักษณะของแบบทดสอบ (Table of Specifications: TOS) (สุวิมล ฤทธิกุลหาสน์, 2563) เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำดังนี้ 1) อ่านสะกดคำ อ่านสะกดคำถูกคำละ 0.5 คะแนน อ่านสะกดคำผิด 0 คะแนน 2) เขียนสะกดคำ เขียนสะกดคำถูกคำละ 0.5 คะแนน เขียนสะกดคำผิด 0 คะแนน รวม 2 ฉบับ คะแนนรวมทั้งหมด 30 คะแนน โดยกำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบ

ตารางที่ 2 โครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ

เนื้อหา	จำนวนข้อสอบ (ข้อ)								รวม
	มาตรา กง	มาตรา กม	มาตรา เกย	มาตรา เกอว	มาตรา กก	มาตรา กน	มาตรา กบ	มาตรา กต	
1. การอ่านสะกดคำ	3	4	4	4	3	4	4	4	30
2. การเขียนสะกดคำ									
ตอนที่ 1 เขียนคำจากคำอ่าน	2	2	2	2	1	2	2	2	15
ตอนที่ 2 เขียนสะกดคำ	1	2	2	2	2	2	2	2	15
รวม	6	8	8	8	6	8	8	8	60

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำเรียบร้อยแล้วจึงนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC-Index of Item Objective Congruence) พบว่าทุกข้อมีดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน คละกันซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่เคยจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นนำแบบทดสอบวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการของ (Kuder Richardson) คูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR -20

แบบทดสอบวัดความสามารถ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
การอ่านสะกดคำ	0.47 - 0.77	0.20-0.40	0.93
การเขียนสะกดคำ	0.37 - 0.77	0.20-0.60	0.77

จากตารางที่ 3 พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.47-0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-0.40 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.37-0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-0.60 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 จากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถใน

การอ่านและการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2/EP โรงเรียนวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) ผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยภายในโรงเรียนได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ก่อนเริ่มดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (try out) และการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนนักเรียนทุกคนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยนี้ยินดีเข้าร่วมการวิจัยและได้รับการชี้แจงถึงสิทธิในการถอนตัวจากการเข้าร่วมงานวิจัยตลอดระยะเวลาการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยยืนยันว่าจะไม่มีผลกระทบใดต่อคะแนนและเกรดในวิชาที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยเก็บทุกข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายเป็นความลับและใช้นามสมมุติแทนชื่อและนามสกุลของนักเรียนทุกคน (Creswell & Guetterman, 2019; Thomas, 2017) 2) ทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) โดยนักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ 3) ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ 4) เมื่อจัดการเรียนรู้ตามที่ออกแบบไว้ ทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำฉบับเดียวกันกับฉบับก่อนการจัดการเรียนรู้ แล้วบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน 5) นำผลคะแนนวัดความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล 1) ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท ใช้สถิติทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) และผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ เอ็กซ์พลลิซิท มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการใช้สถิติทดสอบที่ (t-test)

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิที ดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิที

การทดสอบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
	M	S.D.	M	S.D.		
ความสามารถในการอ่านสะกดคำ	27.87	2.84	29.65	.76	4.16	0.00**

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 4 แสดงผลความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 27.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.84 และความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิที ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 29.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .76

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิที

การทดสอบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
	M	S.D.	M	S.D.		
ความสามารถในการอ่านสะกดคำ	19.23	4.93	24.03	4.14	.87	0.00**

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 5 แสดงผลความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 19.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.93 และความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิที ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 24.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.14

จากตารางที่ 4 และตารางที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบ พบว่า (1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำโดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ (2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำโดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า (1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ (2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมีประสิทธิภาพ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ส่งผลให้ได้ผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตตามแนวคิดของ Rosenshine, B. (1986) ที่มีขั้นตอนชัดเจน ระบุแนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างละเอียด คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนประจำวัน ครูสอบถามประเด็นปัญหา ตรวจการบ้าน ทบทวนความรู้เดิมในการดำเนินการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ครูทราบถึงความเข้าใจและปัญหาของนักเรียนจากการตรวจการบ้าน สอดคล้องกับแนวคิดของแอร์บาร์ต Herbart (ทศนา แหมมณี, 2566, หน้า 49) พบว่า การสอนควรเริ่มจากการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเสียก่อนแล้วจึงเสนอความรู้ใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น ขั้นที่ 2 นำเสนอเนื้อหาใหม่ ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ นำเสนอเนื้อหาใหม่ที่ดึงดูดความสนใจในการดำเนินการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นจากการนำเสนอเนื้อหาใหม่ของครูผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่ดึงดูดสนใจ รู้ว่าในชั่วโมงตนเองต้องทำอะไร ทำให้พฤติกรรมการได้ร่ำเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของกานเย Gagne (ทศนา แหมมณี, 2566, หน้า 75) พบว่า การบอกให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายหรือผลที่จะได้รับจากการเรียนบทเรียนนั้น เพื่อให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการเรียน มีแนวทางการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนของตนเองได้ นอกจากนั้นยังช่วยให้ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ เริ่มกิจกรรม โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่เหมาะสม ดำเนินการสอนตามแนวทางที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายได้เป็นอย่างดี ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติโดยครูแนะนำ ครูสอนนักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกด โดยครูเป็นผู้สังเกตแนะนำ ในขั้นนี้ให้ฝึกซ้ำๆ จนคล่องและถูกต้อง ในการดำเนินการวิจัยพบว่า ในระหว่างที่นักเรียนฝึกปฏิบัติงานโดยครูคอยเดินดู สังเกตการทำงานของนักเรียน และให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลอย่างใกล้ชิด ทำให้

นักเรียนมีความตั้งใจ มีสมาธิ บรรยายภาคการเรียนรู้เป็นไปด้วยดี สอดคล้องกับแนวคิดของญาณี ไชยวงศา (2556, หน้า 145) พบว่าการสอนแบบครูคอยแนะนำ เน้น ย้ำ ซ้ำ ทวนด้วยกิจกรรมหลากหลายโดยมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ นักเรียนมีความสุข สนุกในการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดบรรยายภาคการเรียนรู้ที่เป็นมิตรจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับ และแก้ไข นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครูตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไข ในการดำเนินการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนให้มี feedback ซึ่งกันและกัน โดยครูทราบถึงการทำงานของนักเรียนและนักเรียนทราบถึงข้อบกพร่องของตนเองที่ควรพัฒนา สอดคล้องกับแนวคิดของ Hattie & Jaefar (1998) พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียนระหว่างผู้เรียนและครู เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนโดยมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในระยะยาว เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง ขั้นที่ 5 ฝึกปฏิบัติโดยอิสระ โดยนักเรียนทำแบบฝึกหัด ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำด้วยตนเอง โดยสามารถตรวจสอบกับเพื่อนได้ เพื่อให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการดำเนินการวิจัยพบว่า เมื่อครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติอ่านและเขียนสะกดคำด้วยตนเอง นักเรียนมีความผ่อนคลายมากขึ้น มีการค้นคว้าและฝึกอ่านและเขียนสะกดคำใหม่ๆ กล้าแสดงออกได้อย่างเสรีทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ Dewey (1997) พบว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมและเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับเสรีภาพ ในการเข้าไปร่วมทำกิจกรรมที่มีความหมายต่อตนเอง ดังนั้นความรู้จึงเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนประยุกต์ใช้ประสบการณ์เดิมในการดำเนินการแก้ปัญหาใหม่ และสอดคล้องกับแนวคิดของธอร์นไดค์ Thorndike 1814-1949 (ทิศนา เขมมณี, 2566, หน้า 51) ได้กล่าวถึงกฎการฝึกหัด ว่าการฝึกหัดหรือการทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวรแท้จริง และสอดคล้องกับการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นันทวัน วัฒนมงคลสุข และ คณะ, (2560) เป็นการแสวงหาผู้ช่วยที่มีความสามารถที่แตกต่างมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยอาศัยคนมาเป็นธงนำ เปิดมุมมองทาง ด้านความคิดที่หลากหลายจากการแลกเปลี่ยนกันระหว่างทีมหรือบุคคลต่อบุคคล ขั้นที่ 6 สรุปและทบทวน ครูเฉลยแบบฝึกหัด ยกตัวอย่างคำเสริมความเข้าใจให้นักเรียน สรุปทบทวนเนื้อหาการอ่านและเขียนสะกดคำในชั่วโมงอีกครั้ง ในการดำเนินการวิจัยพบว่า เมื่อเรียนรู้จากกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอนแล้วการสรุปเนื้อหาหรือทบทวนให้นักเรียนอีกครั้งถือเป็นการย้ำความรู้ให้นักเรียนจดจำได้แม่นยำ และเข้าใจได้มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ กานเย (ทิศนา เขมมณี, 2566, หน้า 75) ที่เชื่อว่า การสรุปการย้ำ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาเป็นการส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ฝังแน่นขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้อาจเป็นแบบฝึกหัด การบ้าน หรือความรู้เพิ่มเติมจากในห้องเรียน กระบวนการดังที่กล่าวมานี้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรรณ มีชำนาญ, (2557) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ ก่อนเรียนและหลังเรียนจากรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท พบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม หลังเรียนจากรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท สูงกว่าความสามารถดังกล่าวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชร ไซบุตร, (2558) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิท ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ ด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ และด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิททั้ง 3 ด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิกานต์ ทองใบ (2563) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยและเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนแก่งคอยร่วมใจ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ก่อนและหลังการเรียนจากวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนจากวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทสูงกว่าความสามารถดังกล่าวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจากงานวิจัยที่กล่าวมาสรุปผลตรงกันว่าวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิททำให้ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของผู้วิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท เป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจน เป็นการฝึกแบบเน้น ย้ำ ซ้ำ ทวน ทั้งจากการปฏิบัติกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัดการอ่านและเขียนสะกดคำซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิด ความจำ เข้าใจ จนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ดังนั้นผู้สอนควรศึกษาวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทให้เข้าใจอย่างแท้จริงและปฏิบัติตามอย่างจริงจังจึงเพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทครูควรชี้แจงการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงต้องปฏิบัติกิจกรรมใดบ้าง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทไปใช้ในการสอนหลักภาษาอื่นๆ เช่น อักษรนำ คำควบกล้ำ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทไปใช้ศึกษาผลการเรียนภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆ

2.3 ควรเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำกับวิธีสอนอื่น

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากผลการวิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ได้จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิททำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงมากขึ้น โดยเรียนรู้ผ่านกระบวนการสอนแบบตรงจากครูเป็นศูนย์กลาง บอกพฤติกรรมของครูและผู้เรียนอย่างชัดเจน มีเป้าหมาย การประเมินผล กฎ ระเบียบ กติกา ที่ชัดเจนในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การทบทวนประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ครูทราบถึงความเข้าใจและปัญหาของนักเรียนจากการตรวจการบ้าน 2) การนำเสนอเนื้อหาใหม่ ทำให้ผู้เรียนทราบถึงเป้าหมายเห็นประโยชน์ในการเรียนวางแผนการเรียนของตนเองได้ และช่วยให้ครูหาวิธีการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน 3) ฝึกปฏิบัติโดยมีครูคอยแนะนำ ทำให้เห็นว่าครูฝึกผู้เรียนให้เกิดผลดีครูควรดูแล แนะนำเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนและฝึกซ้ำ ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการแก้ไข เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียนให้มี feedback ซึ่งกันและกัน โดยครูทราบถึงการทำงานของนักเรียนและนักเรียนทราบถึงข้อบกพร่องของตนเองที่ควรพัฒนา 5) ฝึกปฏิบัติโดยอย่างอิสระ ทำให้ทราบถึงการให้นักเรียนมีอิสระในการทำงานสามารถเกิดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกได้อย่างเสรีทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ 6) สรุปและทบทวน ในขั้นนี้ทำให้นักเรียนมีความรู้แน่นย่มากขึ้น โดยครูควรเตรียมแบบฝึกหัด หรือการบ้าน เพื่อให้นักเรียนทำทบทวน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสสกรรมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชนิกานต์ ทองใบ. (2563). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และการเขียนเรื่องตามจินตนาการ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนแก่งคอยร่วมใจ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐ ไขยวงศา. (2556). *การพัฒนาแบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและแนวคิดการช่วยเหลือเด็กในการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต)*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ทวีศักดิ์ อุ่นจิตติกุล. (2558). *คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยโดยวิธีแจกลูกและสะกดคำ*. กรุงเทพฯ: วศิระ. ทิศนา แคมมณี. (2566). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 26). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ อัจฉนปัญญา. (2564). *จริงไหมการเขียนคือวิธีที่ดีที่สุดที่ช่วยพัฒนาการอ่าน?*. เข้าถึงได้จาก <https://www.eef.or.th/news-handwriting-learning-reading/>

นันทวัน วัฒนมงคลสุข, วรพงษ์ คุณเดชอมร และศิรินาถ บุรณพงษ์. (2560). เทคนิคการสอนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 11(3), 277-287.

นิศานาจ โสภพล. (2563). *อ่านอย่างไรให้มีศิลปะ*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

บุญชม ศรีสะอาด. (2558). *การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ. คู่มือการจัดการศึกษา* รายวิชา 0501904: *วิธีวิทยาระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษาขั้นสูง*. มหาสารคาม: สาขาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชร ไซบุตร. (2558). *การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิชิตเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่.

ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. (2553). *ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2566). *รายงานสรุปผลประเมินการอ่านของนักเรียน*. เข้าถึงได้จาก <https://bemisschool.bangkok.go.th/>

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). *คู่มือการดำเนินงานกิจกรรมโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการพัฒนาห้องสมุด ประจำปีงบประมาณ 2561*. เอกสารอัดสำเนา.

สุวิมล กฤษณาสัน. (2563). *การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. อรรธรณ มีชำนานู. (2557). *ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อังฉรา ชิวพันธ์. (2557). *รื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Creswell, J. W., & Guetterman, T. C. (2019). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. (6th ed.). Pearson Education.

Dewey, J. (1997). *Experience and education*. Simon & Schuster.

- Hattie, J., & Jaeger, R. (1998). Assessment and classroom learning: A deductive approach. *Assessment in Education: Principles, Policy & Practice*, 5(1), 111-125. <https://doi.org/10.1080/0969595980050107>
- Rosenshine, B. (1986). Synthesis of research on explicit teaching. *Educational Leadership*, 43(7), 60-69. <https://www.researchgate.net/publication/234615763>
- Thomas, G. (2017). *How to do your research project: A guide for students*. (3rd ed.). SAGE Publications.